

Какъ Господъ проклелъ смъртъта.

(Народно повѣrie).

1.

Единъ пѫть Господъ пратилъ смъртъта да вземе душата на единъ боленъ и сиромахъ човѣкъ, който ималъ много дѣца. Смъртъта влѣзла, въ кѫщата дѣто лежалъ болниятъ и поздравила:

— Доброутро, хора!

— Далъ ти Богъ добро! отговорило съмейството.

— Скоро, дѣца, дайте, каквото е далъ Господъ, да погостимъ смъртъта! заповѣдала майката.

— Оставете, оставете! не трѣба: азъ ще взема душата на болния и ще си ходя — Господъ ме чака, рекла смъртъта. Щомъ чули това, дѣцата и майката заградили смъртъта, почнали да плачатъ и да се молятъ да не оставя толкова сирачета безъ татко, защото не ще има кой да ги храни и облича.

Смъртъта изглеждала всичкитѣ дѣца наредъ и видѣла, че наистина, нѣма нито едно отъ тѣхъ кадърно за работа. Като размислила, че ако вземе душата на татка имъ, трѣба всичкитѣ въ кѫщи да измратъ отъ гладъ, отишла си назадъ.

2.

Каждъ е душата на човѣка, до когото те изпратихъ? запиталъ Господъ строго.